

Objavljeno na Radiu Študent: ponedeljek, 23. 2. 2004
Recenzija predstave. **Mala Kline: CAMPO DE 'FIORI**

HERETIČNOST TEMNE RENESANSE

Večletna in izkušena plesalka Mala Kline je dolgo časa čakala na svoj prvenec in splačalo se je, saj je CAMPO DE 'FIORI zrelo delo.

Že konec januarja je plesalka Mala Kline v črni dvorani Duše Počkaj v Cankarjevem domu uprizorila svoj solo z naslovom CAMPO DE 'FIORI. Predstava je nastala v produkciji Zavoda EN-KNAP, vendar pa ne gre za običajno plesno predstavo, kot bi bilo pričakovati, ampak se ta ves čas izmika ustaljenim opredelitvam. Odpelje nas drugam, v drugačen svet ...

Avtorica se je predstave lotila na svež način, ki ga nismo vajeni. Izhajala je iz osebnosti renesančnega filozofa in znanstvenika Giordana Bruna. Njega je pot revolucionarnih in strastnih idej vodila iz domače Italije, prek Pariza, Londona, Nemčije, Prage in nazaj do Italije, kjer je v Rimu doživel tragično smrt pri 52 letih. Ni povsem jasno, kaj točno je bil razlog za usmrtitev na grmadi, najpogosteje pa viri navajajo zagovarjanje Kopernikovega dela in prepričanje o obstoju neštetihih naseljenih svetov v neskončnem vesolju.

Mala Kline v CAMPO DE 'FIORI ni le plesalka, kakršne smo vajeni iz njenih preteklih nastopov. Na odru se uspešno sooči tudi z igro in petjem. Vse tri negovane talente združi v celoto ... v težko opredeljivo delo ... v predstavo s pridihom magičnosti.

Naivno bi bilo pričakovati, da nam bosta z ogledom predstave razloženi kompleksna osebnost renesančnega filozofa in njegova usoda. Kljub temu pa nam Mala Kline v 40 minutah in nekaj prizorih z odra posreduje spekter različnih občutkov. Prepoznamo lahko vztrajnost in moč misleca, ki se kljub kljub večkratnemu padanju vedno tudi pobere in vztraja naprej. Njegova pot je preudarna, natančna in modra. Njegove misli in plesalkini gibi so jasni in odločni, četudi tako zelo drugačni. Mala svojemu liku vdahne celo iskreno nedolžnost in naravnost, ko preseka temačno vzdušje s sicer osladno pesmico. Vse to vodi do počasnega in utrujenega plazenja po starem naslonjaču, kjer se nam zazdi, da v telesu ni več kosti, ki bi lahko služile za oporo.

Konec predstave je hiter in ni popolnoma prepoznaven. Gledalci bi lahko še zmeraj sedeli, predstava pa bi tekla dalje. Tok, ki mu sledimo od začetka, nasilno prekine zvok. Morda se je tako končalo tudi življenje Giordana Bruna.

Ko govorimo o CAMPO DE 'FIORI, nikakor ne moremo mimo nekaterih pomembnih elementov predstave. Scenografija Strup produkcije je minimalistična, a hkrati zgovorna. Dopolnjuje jo še kostum Alana Hranitelja. Še več prispevata mojstrsko oblikovan zvok Saše Kalana in subtilna uporaba luči, za katero je odgovoren Jaka Šimenc. Vsi naštetih elementi nas skupaj z besedami, petjem in gibom nežno popeljejo v mračni gozd renesanse.

Večletna in izkušena plesalka Mala Kline je dolgo časa čakala na svoj prvenec in splačalo se je, saj je CAMPO DE 'FIORI zrelo delo.

Če si želite ogledati plesno predstavo, so njene ponovitve na sporedu še 2., 3. in 4. marca.

Po Campo de Fiori se je sprehajala Tamara.